

- **ENTREVISTA AL DIARI EL PUNT, Diumenge 9 de juliol de 2006**
- **Miquel Iceta i Llorens.: «No governarem amb qui posi en dubte la necessitat de fer el quart cinturó»**

L. RAHOLA T. RIBA

Avisa a ERC i ICV que el PSC no pactarà un govern que sigui incapaç d'acordar les inversions que l'Estat ha de fer anualment a Catalunya durant set anys en funció del PIB, segons preveu l'Estatut. Tot i això, considera que la gran coalició amb CiU no està justificada.

-Hi ha gent preocupada al PSC perquè quedi tapada la defensa de les llibertats de Catalunya i que imperi massa l'eix de les polítiques socials? No es corre el risc que s'identifiqui el candidat Montilla més en una vessant que en l'altra?

-«No. Clar, canviem de candidat i no s'ha de minimitzar la importància del que suposa, però no canviem de projecte. No hem de perdre res del que ha suposat l'aportació única de Maragall amb el desplegament d'unes polítiques que són de tot el partit. Com farem el programa? A partir de l'experiència de govern, del balanç que en fem i del balanç del programa anterior, de l'Estatut i les possibilitats que obre. Quines candidatures farem? Unes candidatures on hi haurà molta gent que ha estat participant plenament de l'acció del govern de Maragall i dels que Maragall deia que volia donar el relleu. Es veurà que hi ha un canvi, però no un trencament.»

-Per què es decideix fer el canvi de candidat? Segons Maragall, ningú del PSC li va demanar que continués...

-«Hem fet un procés de decisió per decantament. Al PSC no hi ha hagut un debat sobre si Maragall hi havia de continuar o no. Ni tan sols a l'executiva. A partir d'un determinat moment, el mateix President comença a parlar amb gent, reflexiona ell mateix sobre les seves possibilitats d'anar o no com a candidat, les seves possibilitats electorals... i després de la sortida d'ERC del govern es comença a plantejar molt seriosament aquesta opció. Dins del PSC recull opinions molt diverses i no coincidents. Però no hi ha hagut una

decisió de dir 'canviem de candidat, li hem de dir al president que no es presenti o ara li hem de dir que es presenti?'. I finalment ha pres una decisió. Com ell diu, és arriscat canviar de candidat, però encara ho era més no fer-ho. També per la idea encertada que ell té de 'nou Estatut, nou cicle polític', que probablement és de diverses legislatures i ell sabia que tornar-se a presentar només era per una legislatura. El nou cicle requeria canvi de candidat i equip.»

-Però el partit no ha donat a Maragall el suport que esperava?

-«Hi ha hagut un enorme respecte amb el President i la decisió que havia de prendre, i no condicionar-la volia dir no condicionar-la. Per ell, ha estat una decisió complexa però considero que encertada.»

-S'ha parlat històricament de dues famílies al PSC, la dels dirigents territorials i la de la burgesia catalanista. La candidatura de Montilla és el triomf dels primers?

-«El veritable congrés d'unitat el tenim l'any 1980, en què hi ha una divisió molt profunda del partit i a partir d'aquell congrés hi ha una síntesi molt gran al PSC, la qual cosa no vol dir que no hi pugui haver sensibilitats diferents, però jo crec que ja no són de família, sinó fins i tot personals. La síntesi a la família socialista està ben feta i quan en l'últim congrés fem president Maragall i primer secretari Montilla ja estem decidint moltes més coses.»

-Per què es va descartar el tàndem si Maragall era el més ben valorat en les enquestes?

-«Normalment els relleus bons es produeixen quan qui se'n va està molt ben valorat. Sempre dic que quan Pujol va deixar pas a Mas també era el candidat més ben valorat de CiU. Si no, és que fas el relleu en moment de crisi i que surts com pots. Teníem molts candidats per triar. Altres tindrien més problemes. Gent com Antoni Castells, Joaquim Nadal, Marina Geli i Montserrat Tura seran de manera destacada en les candidatures i seran en el futur govern si hi accedim.»

-CiU criticarà Montilla com a cap del tripartit i com a supeditat al PSOE.
Com hi respondran?

-«És exactament el que haguessin dit i ja van dir de Maragall. Van criticar la imatge de Rodríguez Zapatero al balcó de la Generalitat el dia de la presa de possessió. CiU només ha tingut un argument tota la seva vida, però ha perdut força, i més en aquest moment, en què ells si s'han distingit per alguna cosa és per la seva voluntat de fotografiar-se al costat del PSOE. Estem davant d'una paradoxa: ens acusen de ser els del PSOE mentre es fa córrer la brama que Rodríguez Zapatero vol que guanyi Mas.»

-CiU vol recuperar la imatge de pal de paller del catalanisme.

-«És que ja no el té. Van estar 23 anys sense reformar l'Estatut. El pal de paller del catalanisme està en el «sí». Ho han demostrat de manera evident les urnes i no se'l pot atribuir cap partit en exclusiva. I ho diré molt clar: un partit que va defensar el «no» també s'hi situa clarament. CiU vol tornar a la moviola, a un passat de fa 20 anys, que demostra fins a quin punt es pot pretendre fer l'argument de dir 'som una nova generació, però els nostres arguments són els dels nostres avis'.»

-Si CiU guanya però els membres del tripartit tenen majoria, pactarien amb un partit com ERC que ha dit «no» a l'Estatut i deixarien CiU a l'oposició?

-«Això és un sistema parlamentari i governarà qui tingui una majoria parlamentària. Respecte a ERC, ja ha dit que la seva obsessió serà el desplegament estricte de l'Estatut, perquè tenen por que, a sobre, no es desenvolupi sencer. Això fa que ERC sigui un legítim soci del futur govern. Només hi ha un partit que ha quedat fora de les combinacions, que és el partit que s'ha oposat, s'oposa i s'oposarà a l'Estatut i que diu que presentarà un recurs d'inconstitucionalitat. No hi haurà cap partit que vulgui pactar-hi. Opcions de coalició? Sóc dels que creuen que l'única manera que hi hagi govern d'esquerres és que el resultat del PSC sigui molt bo per assegurar la solidesa del govern. I aquí no només hi haurà un tema d'orientació ideològica. Ens hem guanyat un estatut que planteja unes possibilitats enormes des d'un punt de vista financer, de competències i d'inversió pública en infraestructures. No governarem amb partits que posin en dubte

la necessitat de fer aquesta formidable inversió que, per exemple, implicarà fer el quart cinturó.»

-Llavors no governaran amb ERC i ICV?

-«No ho sé. Hauran de canviar d'opinió. Però nosaltres no podem dir als catalans que hem fet una batalla de dos anys per tenir el 18,5% del pressupost general de l'Estat en inversions anuals durant set anys i que tenen un govern que és incapaç de gastar-los. Que s'hi posin fulles. Tenim durant set anys la possibilitat de recuperar el temps perdut en matèria d'inversió pública. No podríem governar amb partits que possessin en dubte aquestes necessitats d'inversió.»

-Encara que l'única opció de governar fos aquesta?

-«És que la nostra principal obligació no és amb els partits, és amb el país. El que no farem és sortir de les eleccions i dir: 'Bé, vam obtenir la possibilitat de fer aquest nivell d'inversió pública, però com que per la nostra conveniència, com que no trobem socis adequats i els que trobem no ens les deixen fer, no les fem'.»

-Doncs CiU està a favor del quart cinturó.

-«Hi haurà partits que hauran de canviar d'opinió. Perquè, si no, com expliquem als ciutadans que hem obtingut unes possibilitats d'inversió pública tan enormes i que som incapaços d'aplicar-les perquè no ens posem d'acord en el quart cinturó, l'ampliació de l'aeroport, l'eix transversal ferroviari, les línies 9 i 12 del metro... el que sigui?»

-Però serà més fàcil entendre's amb CiU en aquests temes?

-«No ho sé. Espero que no. Volem fer un govern d'esquerres, però no estarem disposats a limitar les possibilitats que l'Estatut atorga als catalans perquè seria trair-los. De CiU, pensem que no poden oferir més al país i que han d'estar més a l'oposició.»

-Està dient a ERC i ICV que o accepten determinades condicions o es veuen empesos a pactar amb CiU?

-«Estem dient que no podem trair l'interès dels catalans. Home, sempre es pot discutir quines, però estem parlant de concentrades en set anys, de grans inversions, de recuperar el temps perdut en matèria de grans infraestructures del transport i les comunicacions. I això és el que plantejarem i ha de ser en el programa de govern.»

-El missatge de fons és el mateix que el de CiU: un govern fort.

-«No, no. Nosaltres diem un govern d'esquerres, cosa que a ells no els he sentit dir. És molt diferent. Ells volen un bon govern sòlid de centredreta, i nosaltres volem un bon govern sòlid de centreesquerra.»

-I es poden congeniar?

-«És molt difícil. La perspectiva de la gran coalició no es justifica en la situació actual, que no és de crisi política, econòmica o social. Precisament, estem en un moment de preparar una gran florada, no en un moment de prendre una mesura de tipus excepcional. I una gran coalició no deixa de ser una mesura de tipus excepcional. Ara mateix, a Alemanya, s'havia de fer un ajustament a l'estat del benestar i un canvi en el sistema federal, i això ha indicat la necessitat de fer una gran coalició.»

-I no ho pot indicar la necessitat de recuperar el temps perdut?

-«L'única situació excepcional és que no hi hagués manera de pactar un altre govern.»

-Per fer aquesta gran florada, no seria necessària la unitat dels partits a l'hora de defensar els interessos del país?

-«No cal ser al govern. CiU ha demostrat que és capaç de fer-ho des de l'oposició i ho pot continuar fent. No hi ha una indicació. La poden donar els electors, perquè aquí tothom parla de coalicions sense haver escoltat primer els ciutadans.»

-L'objectiu d'entrada és governar sols?

-«És arribar els primers en vots, escons i amb una distància suficient per fer un govern. Home, ara no està de moda demanar majories absolutes perquè

sembla que els ciutadans se'n van cansar, però és legítim que els grans partits de Catalunya vulguin uns resultats que els permetin governar amb tan poques hipoteques com sigui possible.»

-La resta de partits eviten discutir sobre l'origen de Montilla. Però no seria bo un debat positiu?

-«Tots els debats en democràcia són possibles, però som una democràcia de ciutadans i entrar en una dinàmica que pogués semblar que hi ha ciutadans de primera i de segona, seria molt patètic, i per això ningú hi entra. No crec que la societat catalana estigui per aquestes històries. Als candidats, què se'ls demana? Per què estem tan esperançats amb Montilla? Perquè quan preguntes a la gent, et diu que vol un president honest, amb capacitat de treball, preocupat pels problemes de la gent... I jo acabo dient: 'Pepe Montilla'. Segurament es pot dir d'altres candidats, però el que demana la gent d'un candidat no és on ha nascut. Una altra cosa són debats que poden tenir algun punt de connexió amb això. Si algú pensa que Montilla és més del PSOE que Maragall, dient això pot voler dir altres coses, perquè Montilla no ha estat mai del PSOE. Un debat sobre si el fet de no haver nascut aquí és un demèrit? Tampoc pot ser un mèrit. Ara, si algú vol dir, i això no és patrimoni d'un candidat o d'un partit, que Catalunya ha estat capaç d'incorporar molta gent d'altres províncies, és que això és la força del nostre país. La pervivència de la llengua, la cultura, la pròpia idea del catalanisme, depèn més de la capacitat d'incorporació que de qualsevol altra cosa. I això no és patrimoni de ningú. Com no ho és el catalanisme, per molt que s'hi entestín. La nostra força és que s'ha fet amb naturalitat.»

-Què passarà amb CpC?

-«Continuarà havent-hi en les candidatures una aportació de gent que no és del partit. Com sempre. Amb quina fórmula? No ho sé, perquè és veritat que CpC va néixer en una conjuntura molt determinada, amb un objectiu molt determinat i ara són ells que han de veure com volen, si volen, prosseguir aquesta tasca.»

-Han obert el procés de primàries, però ja donen per fet que Montilla serà el

candidat. Qui s'enfronta amb el primer secretari?

-«Borrell ho va fer amb el secretari general del PSOE i a més va guanyar. Respectem molt les primàries. Fins que no es tanca el període de candidatures no podem saber si n'hi haurà una altra. Previsió? Sincerament, no crec que n'hi hagi.»

-Montilla pot pegar a Mas però no massa fort perquè és amic de Zapatero?

-«No anem a la campanya a estovar ningú. Però no hi haurà trampa. Ni per part de CiU ni per part nostra.»

-No hi ha sociovergència pactada?

-«És que si no la volen ni els sòcios ni els vergents... A la vida poden passar moltes coses. No és l'opció preferent.»

-Busquen una dona de número dos?

-«No.»

-Ja l'han trobat?

-«Ha dit si la busquem. Les candidatures s'han de fer amb un mirada global i s'han de pensar molt bé. Canviem de candidat i al mateix temps volem donar continuïtat a les persones que estan al govern.»

-Castells millor a Catalunya o a Madrid?

-«El prefereixo aquí. És molt necessari.»